

MI JÖHET MÉG?!

Nagymamának és Nagyapának három gyereke van, akiknek szintén vannak gyerekeik: az unokák. A legidősebb lány, Isabelle mindig szorgalmasan gondoskodott róla, hogy szülei házassági évfordulóit méltón ünnepelje a család. Most hogy eljött az idő, Isabelle gyermekei kötelességüknek érzik továbbápolni az anyjuk által dédelgetett családi tradíciót. A legidősebb, Annie-Sophie eltökélten szervezi a fontos 60. évfordulót a nagyszülők számára. Mindent előkészített, de az unokatestvéreinek egészen más elképzeléseik vannak.

Szereplők:

Anne-Sophie: az előkészületek fő szervezője. A szülei Isabelle és Pierre. A testvére Sarah. Az unokatestvérei Paul, Luca és Camille.

Paul: Anne-Sophie és Sarah unokatestvére. Camille fél-unokatestvére. A bátyja Luca. Nincs jóban az apjával, vegán.

Camille: Anne-Sophie és Sarah, valamint Paul és Luca unokatestvére. Camille jó barátságot ápol Paullal. A "Camille" lehet férfi vagy női név, így a karakter lehet bármilyen nemű.

Sarah: Anne-Sophie húga, 17 éves.

Luca: Paul bátyja. Camille, Anne-Sophie és Sarah unokatestvére.

Magdalena: Luca felesége, eredetileg görög. Diákként találkoztak és most együtt élnek Olaszországban.

Pierre: Isabelle férje. Anne Sophie, Sarah és a harmadik fiú, Thibault édesapja.

Pincér: (férfi vagy nő)

A jelenet egy étteremben játszódik, ahová Anne-Sophie azért hívta a rokonságot, hogy segítsenek a nagy évfordulós vacsora szervezésében.

Éttermi hangulat – az asztalnál : Anne-Sophie, Luca, Paul, Camille, Sarah, Magdalena. Érkezik a pincér.

Pincér: Egy Kir Royal...?

Anna-Sophie : Nekem lesz.

Pincér : És a sör...?

Anne-Sophie : Oda lesz az egyik, egy Camille-nek, egy pedig oda, azt hiszem. Te sört kértél?

Luca: Paul, te sört kértél?

Paul : Aha.

Anne-Sophie : Akkor megvan! És egy még oda! Nagyszerű! Akkor ezt Nagyira és Papára, és köszönöm, hogy segítetek a szervezésben!

Mindenki koccint - halljuk, ahogy két szereplő beszélget, megtárgyalják a legújabb híreket. Halljuk Anne-Sophie-t a háttérben, az asztal túloldalán, ahogy szervez: "Tehát még ki kell találnunk, hogy legyen a fizetés a bevásárlásnál, meg kell tudnunk, meddig kell sütni a húst... a dátum megvan. Figyelnünk kell a... ó, és meg kell venni az innivalót. Felírtam, mi kell még, és hogy ki mit vett eddig."

Camille and Paul közel ülnek és egymással beszélnek:

Paul: Vacsorázunk, hogy megszervezzünk egy másik vacsorát. Kicsit túlpörgi, nem?

Camille: Hát, tudod, mennyire imád stresszelni mindenem.

Paul: Úgy tűnik, ez a kedvenc hobbija. Szóval van valami, amiről lemaradtam?

Camille: Mi? Meg sem hallgattad a hangüzeneteit?

Paul: Hmmm..

Camille: Ja, tudom, van belőlük bőven. Én sem tudom mindet elmesélni.

Paul: Ne aggódj, gyorsan meghallgatom őket kétszeres sebességen.

Camille: Haha, észre fogja venni, legalább halkítsd le.

Hangüzenetek sorozata. Paul nem hallgatja teljesen végig őket. Néha belegyorsít, megszakítja őket, az app hangjai is hallhatók a végeknél.

A következő szövegek lerövidíthetők, csupán javaslatok ritmusos, kevert, félbehagyott üzenetekre.

Hangüzenet #1: Anne Sophie: *(egy influenzszer hangján)* "Helló, srácok, uncsitesók!!! Idén Nagyi és Papi a 60. házassági évfordulójukat ünneplik ééééés tudjuk, mekkora dolog ez... Mint minden ilyen eseménykor, mindannyiótok véleménye fontos. Haha, mondjuk úgy, én vagyok a mi kis operatív törzsünk vezetője,ahaha. Komolyan, lényeg, hogy mindenki kedvére való kaja legyen és hogy segíteni tudjunk egymásnak a szervezésben, valamint, hogy Nagyi és Papó három gyerekének és a társaiknak szállást találjunk, a 8 unokának és az új generációnak, a két dédunokának is..."

Hangüzenet #2: Sarah: "ahahaha hellóka, köszi, "Anne-So"! Szuper ötlet. Én lehetek a bébiszitter, most, hogy ahogy a tesóm mondta, itt vannak a fiókák. A főzésben is szívesen segítek. Na oké! Alig várom, hogy lássak mindenkit.

Hangüzenet #3: Pierre: Thibault és én intézzük a tortát. Milyet szeretnétek?

Hangüzenet #4 Camille: "Szasztok!!! Akkor tudok jönni a nagy napra, ha nem a március 13-i hétvégére teszitek. Anne-Sonak már megírtam a jó dátumokat..."

Hangüzenet #5: Pierre: "Csá. Nem szóltatok vissza torta-ügyben."

Hangüzenet #6: Camille: "Ok. Visszatérve a vega-problémára. Én is tudnám értékelni, ha nem csak nyers zöldségek lennének majonézzel ezúttal. Már kiskoromban is utáltam..."

Hangüzenet #7: Sarah: "Ja, tök jó újítani kicsit, de ha vagyunk páran, akik szeretjük a sültet, akkor azért tarthatjuk a szokásokat is. És mivel Anne-So az egyetlen, aki..."

Hangüzenet #8: ismét Sarah: "Ha csak egyféle hús lesz, én a kacsára szavazok. "

Hangüzenet #9: Pierre: "Jól hangzik. Csak valaki mondja meg végre, mi legyen a tortával?"

Éttermi zaj, a pincér felveszi a rendelést.

Pincér: És önnek, Uram?

Paul: Nincs semmi vegán?

Pincér: Kétféle vegetáriánus fogás van és a hal.

Paul: Amiben van bármi halott állat, az már nem vegetáriánus ... a spárgás tészta olívaolajjal van főzve, ugye?

Pincér: Ööö... azt hiszem.

Paul: Az nem számít, mit hisz. Vegán vagyok, tehát nem szeretnék semmi állati eredetűt, ha lehet, köszi.

Pincér: Értem. Ellenőrzöm a konyhán, mielőtt bemegy a rendelés.

Paul: Ha mégsem, csak hozzon egy tál sült krumplit...

Anne-Sophie *(az asztal túloldalán):* Jaj, még mindig a hús-nem hús témánál tartunk. Úgy látszik, ennek sosincs vége.

Luca *(közbevág):* Amúgy Magdaléna és én is vegák vagyunk. Magdalénának több száz görög receptje van...

Megint Camille and Paul beszélgetését halljuk.

Paul: *(halkan)* Ezeknek az üzeneteknek sosincs vége. Az egyetlen, amelyiket végig tudom hallgatni, a nagybátyádé, mert az csak hét másodperces.

Camille: A lényeg, hogy azt akarta, hogy mindenkinek jó legyen, és azt a napot választották, amelyiken az apád is szabad. Az az egy volt jó mindenkinek.

Luca hangja felerősödik, Camille and Paul abbahagyja a beszélgetést. Újra az asztal közepén lévőket halljuk.

Luca: Paul és én már jó ideje vegák vagyunk. És amúgy a feleségem is. Szerintem jó lenne, ha ezúttal a mi receptjeinket is megismerhetné a család. Amúgy mindig olyan egyoldalú az egész.

Anne-Sophie : Jó, de valaki akkor szervezhetné volna. Mások is részt tudtak venni, tudod?

Magdalena: Anne-Sophie, bevásárolunk mi. Amúgy is terveztük.

Anne-Sophie: Ez kedves, de nem ez a gond. Kell, hogy legyen valami, amit mindenki szeret és néhány ember húst akar majd. Inkább nem kockáztatnék.

Camille: Csinálhatunk egy külön vega-szakaszt.

Magdalena: Nem erre gondoltunk. Kicsit fura lesz annyi különböző étel, ami üti egymást... bár, mindig ez van.

Luca: Kicsit vicces azért, hogy már nem változtatható a menü.

Pincér : A csirkeburger kié lesz?

Kis szünet, aztán minden étel a helyére kerül.

Sarah (*próbálja oldani a feszültséget*): Jó étvágyat mindenkinek!

Luca: Azoknak is, akik nem esznek húst?

Anne-Sophie : Oké, lépünk tovább, jó? Ki fogadja a vendégeket? Camille és Paul? Ti nem vagytok benne sem a bevásárlásban, sem a konyhai munkában...

Paul : Ne...

Camille: Jobb, ha Paul a vega főzésben segít.

Anne-Sophie: Aha, tehát végül semmiben nem akartok segíteni, amit kértünk?

Paul: Te meg úgy döntöttél, semmi nem számít, amit kértünk.

Anne-Sophie : Mondtam, hogy lesz külön zöldséges opció.

Paul: Én arról beszélek, hogy meghívtad apámat, amikor direkt kértem, hogy olyan napot válasszatok, amikor nem ér rá.

Sarah: Nyilván azt a napot kellett választanunk, amikor mindenkinek jó.

Paul: Nekem viszont ez nem jó.

Anne-Sophie : Mit mondtunk volna neki, ha kiválasztjuk az egyetlen napot, amikor nem tud jönni?

Paul: Mondjuk azt, hogy borzasztó, ha társaságba kerül? Hogy rohadtul elégünk van, hogy semmiben nem segít. Hogy mindenki folyton úgy táncol, ahogy ő fütyül. Hogy bunkó a viselkedése. Bunkó a nőssel. És nyilvánosan szégyent hoz a fiára. Mondhattad volna, hogy túl régóta toleráljuk a bunkóságát. Mindig mindenki ráhagyja, de rohadtul szétcseszi a hangulatot és legalább idén jó lett

volna békésen ünnepelni, egy kibírhatatlan nagybácsi nélkül az asztalfőn. És ne csinálj úgy, mintha nem tudnád, milyen!

Sarah: Ez igaz. Emlékszem, mennyire félttem tőle, amikor veled üvöltözött.

Anne-Sophie : Na jó, akkor most mi legyen? Az akkor volt, amikor gyerekek voltunk. Most már marad a március 21. Azt írtuk a meghívóra, és akkor foglaltuk a helyet. Nagyi és Papi évfordulós bulija 2020. március 21-én lesz, és nem fogjuk most már csak úgy áttenni. Főleg nem olyan napra, amikor az egyik fiuk nem tud ott lenni. Ez nem csak valami kis random összejövétel, oké?

Paul: És velem mi lesz?

Anne-Sophie: Mindenki örülni fog neked. Nem csak te meg ő lesztek ott egyedül. Ki kell lépnetek a kis buborékokból! Felnőtt emberek vagytok, basszus. Az évforduló március 17, 21-én meg ünneplés, ennyi. Ami apádat illeti, az külön téma. Minden családban van ilyen. Így működik a világ, és nem hiszem, hogy ez a közeljövőben változna.